

A Die getrouheid van God (Josua 21:43-45)

- ❖ God het vir Israel " **al** die land" gegee (Jos. 21:43 NIV) en in hul hande " **al** hul vyande" gegee (Josj. 21:44 NIV), sodat " **elkeen** vervul is" (Josj. 21:45 NIV).
- ❖ Die herhaalde gebruik van die woord "almal" beklemtoon God se getrouheid in die nakoming van sy beloftes. Sy vyande is deur God verslaan. Hulle kon die land bewoon omdat God dit besit het. Hulle kon seker wees dat hulle die Kanaäniete wat nog in die land gewoon het, sou verdryf omdat God sy beloftes tot dusver nagekom het en dit in die toekoms sou bly nakom.
- ❖ Al hierdie dinge werk tot ons beswil. God bly getrou (Deut. 7:9; Ps. 117:2; Lam. 3:22-23). Hy het belowe om ons te red en vir ons die aarde as 'n erfenis te gee, en Hy sal hierdie belofte nakom (Filippus 1:6; 1 Petr. 1:5; Ps. 37:29).

B Wat God gedoen het en wat Hy gaan doen (Josua 23:1-5)

- ❖ In sy toespraak aan die ouderlinge begin Josua deur vir hulle te vertel wat God reeds gedoen het en wat Hy steeds gaan doen:
 - Hy het teen die nasies geveg (Josh. 23:3)
 - Hy het die land onder die stamme verdeel (Jos. 23:4)
 - Hy sal die nasies wat oorbly verdryf (Jos. 23:5)
- ❖ Al hierdie (wat reeds gedoen is en wat nog gedoen moes word) was onderhewig aan een enkele voorwaarde van Israel: gehoorsaamheid (Jos. 23:6).
- ❖ Die geskiedenis van Israel is vandag 'n les vir ons. God het reeds oor sonde geseëvier en vir ons die versekering van verlossing gegee deur die offer van Jesus (Kol. 2:15).
- ❖ Dit is aan ons om die stryd voort te sit, en op die Heilige Gees te vertrou om 'n triomfantlike lewe te lei (2 Kor. 10:3-5; Ef. 6:11-18).

C Die beloning vir getrouheid (Josua 23:6-10)

- ❖ Die beloning vir Israel se getrouheid sou 'n volledige en absolute oorwinning oor al hul vyande wees (Jos. 23:6, 10).
- ❖ In die konteks van die verowering van Kanaän moes getrouheid aan God op drie baie spesifieke maniere gemanifesteer word:
 - Moet nie met die inwoners van die land trou nie (Jos. 23:7a)
 - Moet nie die name van hul gode noem nie (Josh. 23:7b)
 - Nie om hul gode te aanbid nie (Jos. 23:7c)
- ❖ Hulle moes geestelike suiwerheid handhaaf. As hulle met die inwoners getrou het, sou hulle begin praat oor hul gode en uiteindelik hulle aanbid. So het Salomo se afvalligheid begin (1 Konings 11:4).
- ❖ Daarom word ons Christene aangeraai om dieselfde aanbevelings te volg en nie ongelowiges te trou nie (2 Kor. 6:14-16).

D Wat ons moet doen (Josua 23:11-14)

- ❖ Ons kan sonder twyfel sê dat die hoofpunt van Josua se toespraak in vers 11 gevind word: om God lief te hê.
- ❖ Israel moes sy liefde toon deur nie ander gode lief te hê nie, wat ernstige skade aan hulle sou veroorsaak (Josj. 23:12-13). Verder stel Josua 'n aansporing voor om daardie liefde te koester: God se getrouheid (Jos. 23:14).
- ❖ Vandag het ons 'n selfs groter aansporing: die voorbeeld van Jesus (Johannes 13:34). God verlang daarna om 'n intieme en persoonlike verhouding aan te gaan met elke persoon wat op sy liefde reageer.
- ❖ Gevolglik vorm Sy liefde vir almal die raamwerk vir die manifestasie van ons vrywillige en wedersydse liefde.

E Die straf vir ontrouheid (Josua 23:15-16)

- ❖ Josua eindig sy toespraak met harde waarskuwingswoorde oor die gevolge van ongehoorsaamheid: om die toorn van God te ly (Josj. 23:15-16).
- ❖ Net soos die Here se beloftes getrou nagekom is rakende die seën van Israel, sou die vloede van die verbond ook waar word as die Israëliete dit breek.
- ❖ Dieselfde liefde wat God daartoe gelei het om sy Seun vir ons te gee, is dié wat homself manifesteer in woede teen dié wat hardnekkig aan sonde vasklou (Johannes 3:16; Romeine 2:5).
- ❖ Israel het misluk en sy straf gely. Ons het vandag die geleentheid om 'n ander storie te skryf: om getrou te bly en in Sy liefde te bly (Johannes 15:9).